

**D. DIONYSII // A RICKEL CARTHVSIANI, // de perfecto
mundi contemptu, // ut pius ita utilissimus heptalo- // gus**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, Nov. 1530

Quod grauitas enormitasque peccatipensatur ex sex, in generali loquendo.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55472)

Gene. 3 ratio cordis humani proni sunt ad malum ab a-
dolescentia sua: hinc quotidiana frequēti ac mu-
tua exhortatione ad vitandum peccata nō me-
diocriter indigemus, ne per subreptionem, obli-
uionem, inaduertentiam, aut alio modo incidamus
peccatum. Propter quod ad Hebræ, terribiliter
scribit apostolus, Adhortamini vosmetipsos per
singulos dies, vt nō obduretur quis ex vobis fal-
lacia peccati. Hæc quoque exhortatio imperfe-
ctis ac incipientibus oppido necessaria est: & tan-
to cuique amplius opportuna, quanto plures ha-
bet occasiones peccandi. Vnde & tibi amantissi-
mo meo q̄ maxime eam reor necessariam, quia
in medio secularium conuersaris. Inter quos tibi
innumerabiles vitiorum occasiones occurrunt ac
laquei. In quibus solus deus te a peccatis potest
est perferuare.

Quod grauitas enormitasque peccati potest
satur ex sex, in generali loquendo.

Art. III.

VA M detestanda, enormia, foeda
ac vilia sint peccata, p̄sertim mor-
talia, ex sex rite perpenditur. Primo
& maxime, ex parte dei, qui peccato
inhonoratur atq; offenditur. Cuius
ius q̄to sublimior est maiestas ma-

iorque sanctitas, tanto enormius est in eum pec-
care, ei non obedire, ipsum inhonorare. Ideo p̄-
mista loquitur deo, Maledicti q̄ declināt a man-
datis tuis. Et denuo, Qui elongant se a re, per-
bunt: perdidisti omnes qui fornicantur abs re.
Porro quum deus æternus ac adorandus sit omni-
no immensæ maiestatis, infinitæ sanctitatis, ege-
tatis ob-

Psal. iis.

Psal. 72

DE ENORMITATE PECCA. Fo. 74

patris & perfectionis: peccatum omne, inquantū
contra ipsum & eius præceptum cōmittitur, infi-
nitā quodammodo enormitatem gravitatemq;
contrahit. Vnde dominus loquitur impijs, Væ *Osee. 7.*
eis, quoniam recesserunt a me: vastabūtur, quia
præuaricati sunt in me. Apud Hieremiam quo-
que secund. ait scriptura, Scito & vide quoniam
malum & amarum est, te reliquisse dominum
deum tuum, & non esse timorem eius apud te.
Nempe quum deus sit fons totius salutis, omnis-
que nobilitatis ac suavitatis origo causalis: con-
stat quod mens creata ab ipso, auersa, vera bea-
titudine spoliēt, spiritali gratuita nobilitate pri-
uetur, & omni sincera dulcedine denudetur. Id-
circo misera fit, ignobilis, & amara, & pauper-
rima reuera efficitur: vtpote omni spiritaliū gra-
tiarum opulentia destituta. Hinc dicitur pecca-
tori impoenitenti, Nescis quia tu es miser & mise *Apoc. ter.*
rabilis, pauper, cæcus, & nudus. Secundo idē
perpenditur ex qualitate peccātis. Qui quidem
quanto plus obligatur ad æquitatem, & quan-
to plura beneficia a deo sortitus est, vel quāto do-
ctior & ad bene agendum potentior fuerit: tan-
to enormiora redduntur eius peccata. Tertio,
ex parte materiæ circa quam versatur peccatū.
Sicut grauius est furari calicem q̄ catinum, quā-
uis preciosiorem: grauiusque est peccare in per-
sonam hominis, quam in eius substantiam: gra-
uissima autem sunt peccata in deum directe cō-
missa: sicut blasphemia, infidelitas, desperatio.
Quarto, ex parte finis quem peccans inten-
dit. Quo enim peccantis finalis intentio deterior
fuerit, eo grauius est peccatū. Quinto, ex par-
te circumstantiarum, videlicet loci ac temporis.

DIONYSIVS CARTHVS.

Sexto ex ipsa peccati deformitate secundū se,
& ex propria ratione. Quæ tãto est maior ac tur-
pior, quanto virtus peccato opposita dignior est
& pulchrior. Vnde sicut amor dei est virtus altis-
sima: sic odium dei maximum vitium est. Itaque
ex omni parte multiplicatur, et crescit peccati vi-
litas, foeditas, atque enormitas. Ideo S. Gregorius
ait. Si sciremus qualiter per vnumquodque pecca-
tum vulneratur & foetet anima, vsque ad mor-
tem resisteremus peccato. Et idem, Tolerabilius,
inquit, foetet canis putridus homini: quam pecca-
trix anima deo. Eia ergo charissime si coram san-
cto ac præstantissimo deo viles, foedi, detestabi-
les, atque ignobiles esse & apparere veremur ac
nolumus, si vultum creatoris nostri a nobis auer-
si horremus: cum omni sollicitudine & puro affe-
ctu vitemus peccata. Quoniã vtrique nulla mon-
struositas, nulla læsio, nulla macula potest in tan-
tum corpus humanum deturpare, inficere, deor-
dinare, vel coram hominum corporeo visu tam
detestabile ac deforme ostendere: quantum quo-
cunque peccato mortali anima rationalis defor-
matur, vilificatur, inficitur, coramque oculis men-
tis diuinæ & angelorum sanctorum turpis ac de-
testabilis exhibetur. Nam & diabolo similis red-
ditur atque a fonte lucis auersa, tenebris peruer-
sitate impletur.

Quid sit peccatum.

Art. IIII.

Este S. Ambrosio, peccatum est præ-
uaricatio legis diuinæ, & cœlestium
inobedientia mandatorum. Porro
secundum Augustinum, peccatum
est spreto incommutabili bono, re-
bus mu-